

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

શ્રીમતી રાજેન્દ્ર કુમારી અને અન્ય

વિરુદ્ધ

શ્રીમતી શાંતા ત્રિવેદી અને અન્ય

૨૦ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૮૯

[મુરારી મોહન દત્ત અને ટી.કે. થોમ્મન, ન્યાયમૂર્તિઓ]

મોટર વાહન અધિનિયમ, ૧૯૩૯: કલમો ૯૩, ૯૪ અને ૯૫ – મોટર અકસ્માત – પ્રાણઘાતક – દાવો – વળતરની વ્યાજબીતા – ગણતરી – વીમા કંપનીની જવાબદારી સ્વીકારવામાં આવી – શું વીમા કંપની માટે પોલિસી રજૂ કરવી અનિવાર્ય છે.

અપીલકર્તા ૧ અને ૨ અનુક્રમે મૃતકના પત્ની અને પુત્રી છે જેઓ ભાડે લીધેલી કારમાં મુસાફરી કરી રહ્યા હતા ત્યારે એક ટ્રક સાથે અથડાતાં માર્ગ અકસ્માતમાં મૃત્યુ પામ્યા હતા. તેમનું ઘટનાસ્થળે જ મોત નીપજ્યું હતું. તેમના મૃત્યુ સમયે તેમની ઉંમર ૨૫ વર્ષની હતી.

અપીલકર્તાઓએ મોટર અકસ્માત દાવા ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ રૂ. ૧ લાખના વળતરની માંગણી કરતી અરજી દાખલ કરી હતી. ટ્રિબ્યુનલનું તારણ એવું હતું કે અકસ્માત કારના બેદરકારીભર્યા અને ગફલતભર્યા ડ્રાઇવિંગને કારણે થયો હતો. કારણો આપ્યા વિના, ટ્રિબ્યુનલે કારના માલિક અને ટ્રક ડ્રાઇવર સામે માત્ર રૂ. ૧૦,૦૦૦ નું વળતર મંજૂર કર્યું, અને વીમા કંપનીની જવાબદારી પણ રૂ. ૪,૦૦૦ ની મર્યાદા સુધી આંકી હતી.

આ એવોર્ડ સામે અપીલકર્તાઓએ મંજૂર કરાયેલ વળતરની પર્યાપ્તતાને પડકારતી હાઇકોર્ટમાં અપીલ દાખલ કરી હતી. કારના માલિકે કોસ-ઓબ્જેક્શન દાખલ કર્યું હતું. હાઇકોર્ટે એવોર્ડની પુષ્ટિ કરી અને અપીલ તેમજ કોસ-ઓબ્જેક્શન બંને ફગાવી દીધા અને જણાવ્યું કે મંજૂર કરાયેલ વળતર ન્યાયી અને યોગ્ય હતું.

ખાસ પરવાનગી દ્વારા આ અપીલ, ટ્રિબ્યુનલના એવોર્ડની પુષ્ટિ કરતા હાઇકોર્ટના ચુકાદા સામે છે. અપીલકર્તાઓ વતી એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે વળતર તરીકે માત્ર રૂ. ૧૦,૦૦૦ ના ટ્રિબ્યુનલના એવોર્ડની પુષ્ટિ કરવામાં હાઇકોર્ટ વાજબી ન હતી.

અપીલ મંજૂર કરતાં, કોર્ટે,

ઠેરવ્યું કે: ૧. અપીલકર્તાઓ વળતર પેટે રૂ. ૧ લાખની રકમ મેળવવા માટે હકદાર છે. આ રકમમાંથી વીમા કંપની, એટલે કે સામાવાળા નં. ૪ રૂ. ૪,૦૦૦ ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે અને અન્ય સામાવાળાઓ સંયુક્ત રીતે અને

વ્યક્તિગત રીતે અપીલકર્તાઓને બાકીની રકમ ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે.
[૭૬૬સી]

૨. એ સાચું છે કે મૃતક તેમના મૃત્યુ સમયે વિદ્યાર્થી હતા, પરંતુ તેઓ તેમના પિતાના વ્યવસાયની પણ દેખરેખ રાખતા હતા અને દર મહિને આશરે રૂ. ૧,૦૦૦ કમાતા હતા. સાધારણ ગણતરીએ પણ, તેમના પરિવાર પ્રત્યે મૃતકનું યોગદાન દર મહિને રૂ. ૫૦૦ થી ઓછું ન હોઈ શકે, એટલે કે વાર્ષિક રૂ. ૬,૦૦૦. સામાન્ય આયુષ્ય ૬૦ વર્ષ ગણવામાં આવે તો, તેઓ બીજા ૩૫ વર્ષ જીવ્યા હોત. એ સ્પષ્ટ છે કે અપીલકર્તાઓને એક લાખથી વધુ રૂપિયાથી વંચિત રાખવામાં આવ્યા છે અને તે મુજબ વળતર પેટે રૂ. ૧ લાખનો તેમનો દાવો તક્ષ્ણ વાજબી હતો. ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટ બંને અપીલકર્તાઓને ચૂકવવાપાત્ર વળતરની રકમ માત્ર રૂ. ૧૦,૦૦૦ આંકવામાં વાજબી ન હતા. [૭૬૫બી-ડી]

૩. પ્રસ્તુત સમયે અમલમાં રહેલા કાયદા મુજબ, આવા કિસ્સામાં વીમા કંપનીની મહત્તમ જવાબદારી માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ ની રકમ સુધીની જ હતી. હાઈકોર્ટ સમક્ષની અપીલમાં, અપીલકર્તાઓએ ટ્રિબ્યુનલના એ તારણને પડકાર્યું ન હતું કે વીમા કંપનીની વૈધાનિક જવાબદારી માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ હતી જે અપીલકર્તાઓએ પોતે સ્વીકારી હતી. આ સંજોગોમાં, વીમા કંપની માટે પોલિસી રજૂ કરવી અનિવાર્ય ન હતી. [૭૬૬એ-બી]

નેશનલ ઈન્સ્યોરન્સ કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ જુગલ કિશોર અને અન્ય,
[૧૯૮૮] એસીજે ૨૭૦, અલગ તારવવામાં આવેલ.

[આ કોર્ટે નિર્દેશ આપ્યો કે હુકમનામાની રકમ બે મહિનાની અંદર ચૂકવવી જોઈએ અને કસૂરના કિસ્સામાં, વસૂલાત સુધી તેના પર વાર્ષિક ૧૨% ના દરે વ્યાજ લાગશે.] [૭૬૬ડી]

દીવાની અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: સિવિલ અપીલ નં. ૨૦૮૬ (એન)/૧૯૭૮.

રાજસ્થાન હાઈકોર્ટના ડી.બી. સિવિલ મિસ. અપીલ નં. ૭૩/૧૯૭૦ માં તારીખ ૧૦.૧૨.૧૯૭૬ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે.

અપીલકર્તાઓ માટે સી.એમ. લોઢા અને એચ.એમ. સિંહ.

સામાવાળાઓ માટે બી.આર. સભરવાલ, પી.આર. રામાશેષ અને એચ. વાહી.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ દત્ત દ્વારા આપવામાં આવેલ.

આ અપીલ મોટર અકસ્માત દાવા ટ્રિબ્યુનલ, ઉદયપુર દ્વારા કરવામાં આવેલા એવોર્ડની પુષ્ટિ કરતા રાજસ્થાન હાઈકોર્ટના ચુકાદા અને હુકમનામા સામે નિર્દેશિત છે.

તારીખ ૩ અને ૪ ડિસેમ્બર, ૧૯૬૬ ની વચ્ચેની રાત્રે, મૃતક હરિ સિંહ, જેઓ અપીલકર્તા નં. ૧ ના પતિ અને અપીલકર્તા નં. ૨ ના પિતા હતા, તેમણે રાજસ્થાનના ઉદયપુરથી મધ્યપ્રદેશના કાંગેતી ખાતેના તેમના વતન ગામ જવા

માટે રાજસ્થાન મહિલા પરિષદની એક એમ્બેસેડર કાર ભાડે રાખી હતી. જ્યારે કાર ઉદયપુરથી ૨૧ માઈલ આગળ ગઈ, ત્યારે તે સામેની દિશામાંથી આવતા એક ટ્રક સાથે અથડાઈ ગઈ. તે લપસી ગઈ અને ઝાડ સાથે અથડાઈ. અકસ્માતના પરિણામે, હરિ સિંહનું ઘટનાસ્થળે જ મૃત્યુ થયું અને તે જ કારમાં મુસાફરી કરી રહેલા અને હરિ સિંહના મિત્ર એવા શંકર લાલને કેટલીક ઈજાઓ થઈ.

તેમના મૃત્યુ સમયે, હરિ સિંહ માત્ર ૨૫ વર્ષના હતા. તેઓ પોતાની પાછળ તેમની પત્ની, અપીલકર્તા નં. ૧ જે માત્ર ૧૮ વર્ષની હતી અને અપીલકર્તા નં. ૨, તેમની પુત્રી, જે તે સમયે માત્ર એક નાનું બાળક હતી, તેમને છોડી ગયા હતા.

અપીલકર્તાઓએ મોટર અકસ્માત દાવા ટ્રિબ્યુનલ, ઉદયપુર સમક્ષ વળતર તરીકે રૂ. ૧ લાખની રકમનો દાવો કરતી અરજી દાખલ કરી. ટ્રિબ્યુનલ એવા તારણ પર આવી કે જે અકસ્માતના પરિણામે હરિ સિંહનું મૃત્યુ થયું તે કારના બેદરકારીભર્યા અને ગફલતભર્યા ડ્રાઇવિંગને કારણે થયું હતું. ટ્રિબ્યુનલે રૂ. ૧ લાખના વળતર માટેના અપીલકર્તાઓના દાવા અંગેના મુદ્દાનો નીચે મુજબ નિકાલ કર્યો:

""વર્ષ ૧૯૬૭ ના કેસ નં. ૩ ના દાવેદારોએ રૂ. ૧ લાખના વળતરનો દાવો કર્યો છે જે વધુ પડતો જણાય છે. મારા મતે રૂ. ૧૦,૦૦૦ ની રકમ પર્યાપ્ત રહેશે. મુદ્દો તે મુજબ નક્કી કરવામાં આવે છે.""

અપીલકર્તાઓના રૂ. ૧ લાખના વળતરના દાવાને શા માટે સ્વીકારી શકાયો નહીં તેનું કોઈ કારણ ટ્રિબ્યુનલે આપ્યું નથી. આ તબક્કે, એ જણાવી શકાય કે ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ સામાવાળા નં. ૩ રહેલી વીમા કંપનીનો કેસ એવો હતો કે તેની જવાબદારી માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ ની રકમ સુધીની જ હતી. વીમા કંપનીની જવાબદારી સંબંધિત ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા રચાયેલ મુદ્દા નં. ૭ નીચે ઉદ્ઘૃત કરવામાં આવ્યો છે:

"૭: શું સામાવાળા નં. ૩ ની જવાબદારી દરેક કેસમાં રૂ. ૪,૦૦૦ થી વધી શકે નહીં."

મુદ્દા નં. ૭ પર ટ્રિબ્યુનલનું તારણ નીચે મુજબ છે:

"દાવેદારોના વિદ્વાન વકીલે સ્વીકાર્યું કે વીમા કંપનીની જવાબદારી દરેક કેસમાં રૂ. ૪,૦૦૦ થી વધી શકે નહીં. તેથી મુદ્દો સામાવાળા નં. ૩ ની તરફેણમાં નક્કી કરવામાં આવે છે."

સદરહું તારણો પર, ટ્રિબ્યુનલે રાજસ્થાન મહિલા પરિષદ અને ટૂકના ડ્રાઇવર સહિતના સામાવાળાઓ સામે અપીલકર્તાઓની તરફેણમાં રૂ. ૧૦,૦૦૦ નો એવોર્ડ કર્યો હતો અને વીમા કંપનીની જવાબદારી માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ ની મર્યાદા સુધી આંકી હતી.

ટ્રિબ્યુનલના એવોર્ડથી વ્યથિત થઈને, અપીલકર્તાઓએ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા મંજૂર કરાયેલ વળતરની રકમની પર્યાપ્તતાને જ પડકારતી રાજસ્થાન હાઇકોર્ટમાં

અપીલ દાખલ કરી. કારના માલિક રાજસ્થાન મહિલા પરિષદ દ્વારા કોસ-ઓબ્જેક્શન પણ દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. હાઈકોર્ટે, જેમ અગાઉ જણાવ્યું છે તેમ, એવોર્ડની પુષ્ટિ કરી અને અપીલ તથા કોસ-ઓબ્જેક્શન બંને ફગાવી દીધા. તેથી ખાસ પરવાનગી દ્વારા આ અપીલ દાખલ થઈ છે.

અપીલકર્તાઓ વતી ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી લોઢા દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલો પ્રથમ મુદ્દો એ છે કે વળતર તરીકે માત્ર રૂ. ૧૦,૦૦૦ ના ટ્રિબ્યુનલના એવોર્ડની પુષ્ટિ કરવામાં હાઈકોર્ટ વાજબી ન હતી. અપીલકર્તા નં. ૧ ની જુબાની પરથી જણાય છે કે મૃતકના પિતા પાસે ડેરી ફાર્મ, પોલ્ટ્રી ફાર્મ, લોટની મિલ અને ખેતીની જમીન હતી. મૃતક આ વ્યવસાયની સંભાળ રાખતા હતા અને તેમની માસિક આવક આશરે રૂ. ૧,૦૦૦ હતી અને સદરહું આવકમાંથી આશરે રૂ. ૭૦૦ ખર્ચ થતો હતો અને કુલ બચત દર મહિને માત્ર રૂ. ૩૦૦ હતી. આ પુરાવા સામે, સામાવાળાઓ દ્વારા મૃતકની આવક અંગે કોઈ પુરાવો રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો. હાઈકોર્ટે, વળતરના પ્રમાણ અંગે ટ્રિબ્યુનલના એવોર્ડની પુષ્ટિ કરતાં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

"દાવેદારો દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવા પરથી અમને જણાય છે કે હરિ સિંહ તેમના મૃત્યુ સમયે વાસ્તવમાં એક વિદ્યાર્થી હતા અને બની શકે કે જ્યારે પણ તેમને સમય મળતો ત્યારે તેઓ તેમના પિતાની વિવિધ વ્યવસાયિક પ્રવૃત્તિઓની દેખરેખ રાખતા હતા જે રાજેન્દ્ર કુમારીના જણાવ્યા મુજબ હજુ પણ ચાલી રહી છે. તેમણે પોતાને પારિવારિક

વ્યવસાયમાં સમર્પિત કર્યા હતા અને શિક્ષણ પર નિર્ભર કોઈ સંભાવનાઓ ન હતી. વિવિધ વ્યાપારિક પ્રવૃત્તિઓમાંથી મેળવેલા લાભોનો અંદાજ લગાવતી વખતે આવા પ્રકારના વ્યવસાયમાં થતા નુકસાન અને આવકમાં થતી વધઘટની શક્યતાઓને નજરે ન રાખી શકાય. અમે સમજીએ છીએ કે યુવાન રાજપૂત કન્યા માટે પતિની ખોટ એવી બાબત છે જેની ભરપાઈ કોઈપણ રકમથી થઈ શકતી નથી, તેમ છતાં કેસના સંજોગોમાં, અમને જણાતું નથી કે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલી વળતરની રકમ ખૂબ ઊંચી કે ખૂબ નીચી હતી. અમને લાગે છે કે તે ન્યાયી અને યોગ્ય વળતર દર્શાવે છે."

ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા મંજૂર કરાયેલ વળતરની રકમ તદ્દન પર્યાપ્ત હતી તેવા તારણ માટે હાઈકોર્ટે આપેલા કારણો સમજવામાં અમે અસમર્થ છીએ. હાઈકોર્ટે અપીલકર્તા નં. ૧ ની એ જુબાનીને અવિશ્વાસપાત્ર ગણી નથી કે તેમના પતિની માસિક આવક રૂ. ૧,૦૦૦ હતી. એ સાચું છે કે હરિ સિંહ તેમના મૃત્યુ સમયે વિદ્યાર્થી હતા, પરંતુ તેઓ તેમના પિતાના વ્યવસાયની પણ સંભાળ રાખતા હતા અને દર મહિને રૂ. ૧,૦૦૦ ની રકમ કમાતા હતા. હરિ સિંહની આવક અંગે અપીલકર્તા નં. ૧ ના પુરાવા પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.

સાધારણ ગણતરીએ પણ, તેમના પરિવાર પ્રત્યે હરિ સિંહનું યોગદાન દર મહિને રૂ. ૫૦૦ થી ઓછું હોઈ શકે નહીં, એટલે કે વાર્ષિક રૂ. ૬,૦૦૦. સામાન્ય આયુષ્ય ૬૦ વર્ષ ગણવામાં આવે તો, હરિ સિંહ બીજા ૩૫ વર્ષ જીવ્યા હોત. એ

સ્પષ્ટ છે કે અપીલકર્તાઓને એક લાખથી વધુ રૂપિયાથી વંચિત રાખવામાં આવ્યા છે અને તે મુજબ, વળતર પેટે રૂ. ૧ લાખનો તેમનો દાવો તદ્દન વાજબી હતો. ટ્રિબ્યુનલ અને હાઇકોર્ટ બંને અપીલકર્તાઓને ચૂકવવાપાત્ર વળતરની રકમ માત્ર રૂ. ૧૦,૦૦૦ આંકવામાં વાજબી ન હતા.

આગળનો પ્રશ્ન અહીં સામાવાળા નં. ૪ એવી વીમા કંપનીની જવાબદારી અંગેનો છે. એ બાબત પહેલેથી જ ધ્યાને લેવામાં આવી છે કે અપીલકર્તાઓએ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ સ્વીકાર્યું હતું કે વીમા કંપનીની જવાબદારી રૂ. ૪,૦૦૦ ની રકમથી વધુ ન હતી. ખરેખર, પ્રસ્તુત સમયે અમલમાં રહેલા કાયદા મુજબ, આવા કિસ્સામાં વીમા કંપનીની મહત્તમ જવાબદારી માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ ની રકમ સુધીની જ હતી. હાઇકોર્ટ સમક્ષની અપીલમાં, અપીલકર્તાઓએ ટ્રિબ્યુનલના એ તારણને પડકાર્યું ન હતું કે વીમા કંપનીની વૈધાનિક જવાબદારી અપીલકર્તાઓ દ્વારા સ્વીકાર્યા મુજબ માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ હતી. આ કોર્ટ સમક્ષ પ્રથમ વખત, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સામાવાળા નં. ૪ વળતરની સમગ્ર રકમ માટે જવાબદાર છે. અપીલકર્તાઓ માટે ઉપસ્થિત રહેલા શ્રી લોઢા દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે સામાવાળા નં. ૪ માટે ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ વીમા પોલિસી રજૂ કરવી અનિવાર્ય હતી જેથી દર્શાવી શકાય કે રૂ. ૪,૦૦૦ સુધીની વૈધાનિક જવાબદારી ઉપરાંત, સામાવાળા નં. ૪ ની વૈધાનિક જવાબદારીથી વધુ પોલિસી હેઠળ કોઈ વધારાની જવાબદારી ન હતી. આ દલીલના સમર્થનમાં વિદ્વાન વકીલ દ્વારા નેશનલ ઇન્સ્યોરન્સ કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ જુગલ કિશોર અને અન્ય, (૧૯૮૮) એસીજે ૨૭૦ માં આ કોર્ટના નિર્ણય પર ઘણો આધાર રાખવામાં

આવ્યો છે. તે કેસમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે જ્યાં સંબંધિત વીમા કંપની દાવાની અરજીમાં એવો બચાવ લેવા માંગે છે કે તેની જવાબદારી વૈધાનિક જવાબદારીથી વધુ નથી, તો તેણે પોતાના બચાવ સાથે વીમા પોલિસીની નકલ રજૂ કરવી જોઈએ. આ નિર્ણય, અમારા મતે, પ્રસ્તુત કેસની હકીકતોને લાગુ પડતો નથી. એ અગાઉથી જ નોંધવામાં આવ્યું છે કે ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ અપીલકર્તાઓએ સ્પષ્ટપણે સ્વીકાર્યું હતું કે વીમા કંપનીની જવાબદારી માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ સુધી વિસ્તરેલી હતી. આ સંજોગોમાં, અમે માનતા નથી કે વીમા કંપની માટે પોલિસી રજૂ કરવી અનિવાર્ય હતી. અપીલકર્તાઓ વતી કરવામાં આવેલી દલીલ તે અનુસાર નકારી કાઢવામાં આવે છે.

પરિણામે, અમે નિર્દેશ આપીએ છીએ કે અપીલકર્તાઓ વળતર પેટે રૂ. ૧ લાખ (માત્ર એક લાખ રૂપિયા) ની રકમ મેળવવા માટે હકદાર છે. સદરહું રકમમાંથી, વીમા કંપની, સામાવાળા નં. ૪, માત્ર રૂ. ૪,૦૦૦ ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે અને રાજસ્થાન મહિલા પરિષદ સહિત સામાવાળા નં. ૧, ૨ અને ૩ અપીલકર્તાઓને બાકીની રકમ ચૂકવવા માટે સંયુક્ત રીતે અને અલગ અલગ રીતે જવાબદાર છે. સામાવાળાઓ આજથી બે મહિનાની અંદર મોટર અકસ્માત દાવા ટ્રિબ્યુનલ, ઉદયપુરમાં તેમની સંબંધિત જવાબદારીઓની હદ સુધી હુકમનામાની રકમ જમા કરાવશે; કસૂર થયેથી, હુકમનામાની રકમ અથવા તેનો જેટલો ભાગ બાકી રહેશે તેના પર વસૂલાત સુધી વાર્ષિક બાર ટકાના દરે વ્યાજ લાગશે.

અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. હાઈકોર્ટના ચુકાદા અને હુકમનામામાં ઉપર દર્શાવેલ હદ સુધી ફેરફાર કરવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.

અપીલ મંજૂર કરવામાં આવી.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====